

ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 1/2024

гр. София, 29 септември 2026 година

Върховният касационен съд на Република България, Общо събрание на съдиите от Наказателната, Гражданската и Търговската колегии, в заседание на седемнадесети юни две хиляди двадесет и шеста година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИМИ ФУРНАДЖИЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА

ОТДЕЛЕНИЯ: СНЕЖАНКА НИКОЛОВА

АНТОАНЕТА ДАНОВА

МАРИЯ ИВАНОВА

ДИЯНА ЦЕНЕВА

ВЕСКА РАЙЧЕВА

КРИСТИЯНА ГЕНКОВСКА

ЧЛЕНОВЕ:

1. ПЛАМЕН СТОЕВ	19.БОНКА ЙОНКОВА
2. РУЖЕНА КЕРАНОВА	20.БОЯН ЦОНЕВ
3. СВЕТЛАНА КАЛИНОВА	21.БОЯН БАЛЕВСКИ
4. ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА	22.МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА
5. МАРИО ПЪРВАНОВ	23.РОСИЦА БОЖИЛОВА
6. КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА	24.ДРАГОМИР ДРАГНЕВ
7. ЕМИЛ ТОМОВ	25.КОСТАДИНКА НЕДКОВА
8. АЛБЕНА БОНЕВА	26.ГЕНИКА МИХАЙЛОВА
9. БОНКА ДЕЧЕВА	27.РУМЕН ПЕТРОВ
10.БИЛЯНА ЧОЧЕВА	28.ДИМИТЪР ДИМИТРОВ
11.ЖИВА ДЕКОВА	29.ДАНИЕЛА СТОЯНОВА
12.КАМЕЛИЯ МАРИНОВА	30.ГЕРГАНА НИКОВА
13.ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА	31.АННА БАЕВА
14.ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА	32.ВЕРОНИКА НИКОЛОВА
15.ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА	33.НИКОЛАЙ МАРКОВ
16.ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ	34.ПЕТЯ ШИШКОВА
17.ВЕСЕЛКА МАРЕВА	35.МАЯ ЦОНЕВА
18.БОРИС Р. ИЛИЕВ	36.ВАЛЯ РУШАНОВА

37.ХРИСТИНА МИХОВА	64.ЗЛАТИНА РУБИЕВА
38.ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА	65.НИКОЛАЙ ИВАНОВ
39.ВАНЯ АТАНАСОВА	66.БИСЕРА МАКСИМОВА
40.АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ	67.ХРИПСИМЕ МЪГЪРДИЧЯН
41.КРАСИМИРА МЕДАРОВА	68.ЕЛИЗАБЕТ ПЕТРОВА
42.НЕВЕНА ГРОЗЕВА	69.МАРИЯ ХРИСТОВА
43.НАДЕЖДА ТРИФОНОВА	70.ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА
44.РОЗИНЕЛА ЯНЧЕВА	71.БОРИС Д. ИЛИЕВ
45.ЕМИЛИЯ ДОНКОВА	72.НЕВИН ШАКИРОВА
46.ФИЛИП ВЛАДИМИРОВ	73.ДЖУЛИАНА ПЕТКОВА
47.ДЕНИЦА ВЪЛКОВА	74.ИВО ДАЧЕВ
48.МАДЛЕНА ЖЕЛЕВА	75.ИВАНКА АНГЕЛОВА
49.АНЖЕЛИНА ХРИСТОВА	76.ИВО ДИМИТРОВ
50.ВАСИЛ ХРИСТАКИЕВ	77.ЕЛЕНА АРНАУЧКОВА
51.ГАЛИНА ИВАНОВА	78.АТАНАС КЕМАНОВ
52.ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА	79.КРАСИМИР МАШЕВ
53.ЗОРНИЦА ХАЙДУКОВА	80.МАРИЯ БОЙЧЕВА
54.ДАНИЕЛ ЛУКОВ	81.НАТАЛИЯ НЕДЕЛЧЕВА
55.ВЕСИСЛАВА ИВАНОВА	82.ДИАНА КОЛЕДЖИКОВА
56.СВЕТЛА БУКОВА	83.РАДОСТ БОШНАКОВА
57.ВИОЛЕТА МАГДАЛИНЧЕВА	84.ДОРА МИХАЙЛОВА
58.КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ	85.ВЛАДИМИР АСТАРДЖИЕВ
59.ПЛАМЕН ДАЦОВ	86.ТАТЯНА КОСТАДИНОВА
60.ИВАН СТОЙЧЕВ	87.ДИЛЯНА ГОСПОДИНОВА
61.ТАНЯ ОРЕШАРОВА	88.МИРОСЛАВА КАЦАРСКА
62.МИЛЕНА ДАСКАЛОВА	89.НИКОЛА ЧОМПАЛОВ
63.СОНЯ НАЙДЕНОВА	

при участието на секретаря Мира Недева

сложи за разглеждане **тълкувателно дело № 1 по описа за 2024 година,**
докладвано от съдиите Ерик Василев и Анжелина Христова.

С разпореждане от 09.08.2024 г. на председателя на Върховния касационен съд (ВКС), въз основа на предложение за приемане на тълкувателно решение по чл. 292 ГПК, обективизирано в определение № 1863 от 03.07.2024 г. по т. д. № 306/2024 г. по описа на ВКС, I т.о., е образувано тълкувателно дело по описа на ВКС, Гражданска и Търговска колегии, за приемане на тълкувателно решение по формулирания в определението въпрос:

„За връзката между действията на делинквента – водач на МПС и поведението на увредения при извършване преценка дали увреденият е допринесъл за настъпването на вредите съгласно чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, когато е малолетно лице и е пътувало в МПС, управлявано от делинквента, без използване на обезопасителна система в нарушение на Глава II, Раздел XXV от Закона за движението по пътищата“.

По предложение на зам. председателя на ВКС и ръководител на Наказателната колегия за включване на Наказателната колегия на ВКС в разглеждането на тълкувателното дело № 2/2024 г. по описа на ВКС, Гражданска и Търговска колегии, председателят на ВКС е преобразувал тълкувателно дело № 2/2024 г. на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен съд в тълкувателно дело № 1/2024 г. на Общото събрание на Наказателна, Гражданска и Търговска колегии на Върховния касационен съд.

Във връзка с предложение на комисията по тълкувателното дело на основание т. 4.1 от Правилата за приемане на съвместни тълкувателни решения от ОСГТНК, председателят на ВКС с разпореждане от 20.02.2025 г. е изменил разпореждане от 23.10.2024 г. на председателя на ВКС по тълкувателно дело № 1/2024 г. на Общото събрание на съдиите от Гражданската, Търговската и Наказателната колегии на Върховния касационен съд, като въпросът, предмет на тълкувателното дело, е придобил следната редакция:

„Допринася ли пострадалото малолетно дете за настъпването на вредите съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, когато пътува в МПС, управлявано от делинквента, без използване или без правилно използване на обезопасителната система в нарушение на чл. 137в от Глава II, Раздел XXV от Закона за движението по пътищата, ако е доказано, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем при правилно използване на обезопасителната система?“

Според едното становище пострадалото малолетно дете не допринася за настъпване на вредите съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, когато пътува в МПС, управлявано от делинквента, без правилно използване на обезопасителна система, с оглед вменената на водача в тези случаи завишена грижа. Преценката дали пострадалият е допринесъл за настъпване на вредите съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, в случай, че е малолетен и е пътувал без използване на обезопасителна система, следва да се основава на конкретните обстоятелства по спора – според неговата възраст, ръст и тегло, като се провежда разграничение между поведението на делинквента и на пострадалия с оглед на тяхното значение за настъпване на вредите и се отчита и вменената на водача завишена грижа, когато в превозното средство пътува дете. Прието е, че хипотезата на пътуващо в превозно средство малолетно дете е детайлно уредена в Закона за движението по пътищата, по

отношение на приложимите обезопасителни системи за деца според възрастта, ръста и теглото им (чл. 137в, ал. 2 и чл. 137б ЗДвП), като е въведена административнонаказателна отговорност за водач, който превозва деца в нарушение на изискванията на Глава II, Раздел XXV на закона (чл. 183, ал. 4, т. 10 ЗДвП). При неправилно обезопасяване на малолетното дете, основанието, на което приносът му по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД би могъл да се изключи, произтича от вменената на водача завишена грижа. Малолетният не формира правно валидна воля и не може да му се вмени задължението за обезопасяване съгласно изискванията на Глава II, Раздел XXV ЗДвП. Това е установено от закона задължение на водача на МПС, превозващ малолетния, като неизпълнението на това задължение се явява част от цялостното виновно и противоправно поведение на водача.

Според другото становище, когато при пътен инцидент по причина на водач на МПС не е осъществен надзор от родителя на малолетното дете да използва система за обезопасяване или обезопасителен колан, е приложима разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, съответно на общата постановка, че е достатъчно вредоносният резултат да бъде в причинна връзка, макар и при невиновното бездействие на увредения, но и при съобразяване задълженията на водача по чл. 132, т. 2 ЗДвП за завишена грижа. Според задължителните постановки в т. 7 от Постановление № 17/18.11.1963 г. на Пленума на ВС и на приетото в Тълкувателно решение № 88/12.09.1962 г. на ОСГК на ВС разяснение, чл. 51, ал. 2 ЗЗД намира приложение и в случаите, когато пострадалото при злополука малолетно дете е допринесло за настъпване на вредоносния резултат поради неупражнен по отношение на него надзор от родителите му, като е достатъчно вредоносният резултат да е в причинна връзка макар и с невиновното действие или бездействие на пострадалия. Като пътници в превозно средство децата, включително малолетните, са участници в движението и за тях са установени задължения, изпълними чрез законните им представители. Задължението на малолетното дете като пътник в превозното средство да използва система за обезопасяване или обезопасителен колан не е изключено от установеното от закона самостоятелно задължение на водача по чл. 132, т. 2 ЗДвП. Неизползването на система за обезопасяване или обезопасителен колан не изпълнява условието за безопасен превоз при пътуване, но паралелно с това е установено и съществува самостоятелно задължение по чл. 137а – чл. 137д ЗДвП за обезопасяване на пътника, намиращ се в превозното средство. Законът действително вменява завишена грижа при превоз на деца, аргумент за което е предвидената административно-наказателна отговорност на водач, превозващ деца в нарушение изискванията на Глава II, Раздел XXV ЗДвП (чл. 183, ал. 4, т. 10 ЗДвП), каквато отделна административнонаказателна отговорност по отношение

на превоза на други пътници не е предвидена. Разрешението следва да е идентично независимо дали делинквентът е неупражнялият надзор родител на пострадалото дете или е трето лице. При съпоставяне на поведението на увреденото лице с това на делинквента и отчитане на тежестта на допуснатите от всеки нарушения, довели до настъпване на вредоносния резултат, нарушението на водача по чл. 132, т. 2 ЗДВП, причинил пътнотранспортното произшествие, е от значение за обема на отговорността му, в аспект на завишение.

Общото събрание на Наказателна, Гражданска и Търговска колегия на Върховния касационен съд на Република България приема следното:

Делинквентът дължи обезщетение за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, като обезщетението може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за тяхното настъпване съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД. С т. 7 от ППВС № 17/18.11.1963 г. е разяснено, че за да е налице принос на пострадалия, следва вредоносният резултат да е в причинна връзка и с неговото поведение – действие или бездействие, като не е необходимо наличие на вина. Когато малолетно дете допринася за настъпване на вредата, съобразно обстоятелствата по случая следва да се приложи разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, независимо, че това лице не може да формира правновалидна воля и да действа виновно. С ТР № 1/2014 от 23.12.2015 г., тълк.д. № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС е прието, че съпричиняването на вредата по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на пострадалия - обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но винаги поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат.

Задължителната съдебна практика по приложението на чл. 45 и сл. ЗЗД предвижда, че делинквентът следва да отговаря само за онези вреди, които са в причинна връзка с неговото противоправно и виновно поведение. При съпричиняването на вредите от няколко лица законът регламентира солидарна отговорност за целия размер на вредите (чл. 53 ЗЗД), като е предвидена възможност, този който е изпълнил в повече от своята част, да претендира разликата от останалите (чл. 127, ал. 2 ЗЗД). Разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД установява същия принцип – делинквентът отговаря само за вредоносния резултат от своето поведение, но не и за последиците от поведението на самия увреден, дори когато той е малолетно лице, което не може да формира правновалидна воля и да действа виновно. Следва обаче да се установи поведение на пострадалото лице, което да е противоправно или израз на неположена дължима грижа за собствените му работи и да може да се направи ясно разграничение между вредите, намиращи се в причинна връзка с виновното поведение на причинителя и

вредите, настъпили като пряка последица от поведението на увредения.

Въпросът по настоящото тълкувателно дело изисква да се отговори – дали има противоправно и виновно поведение само на водача на автомобила или е налице поведение на пострадалия, което е в причинно- следствена връзка с вредоносния резултат, в хипотезата на пострадало малолетно дете, което пътува в МПС, управлявано от делинквент, без използване или без правилно използване на обезопасителна система в нарушение на чл. 137в от Глава II, Раздел XXV ЗДвП, ако е доказано, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем при правилното използване на обезопасителната система.

За разлика от хипотезите на поведение на пострадалия, което не представлява нарушение на конкретна правна норма, но може да се квалифицира като неположена грижа за собствените работи, допринесла за вредоносния резултат, в настоящия случай следва да се установи противоправно поведение – нарушение на императивни разпоредби на ЗДвП и ППЗДвП, регламентиращи обезопасяване на деца при пътуване с МПС. За да е налице поведение на малолетното лице, което да е в причинна връзка с вредоносния резултат, следва да е установено задължение на детето като пътник в МПС да се обезопаси, използвайки обезопасителна система съгласно изискванията на закона.

С разпоредбите в ЗДвП и ППЗДвП, регламентиращи правилата за обезопасяване на малолетните, когато са пътници в МПС, се цели да се предпазят децата, които са уязвима социална група. Законодателят е регламентирал детайлно изискванията за безопасно пътуване на малолетни лица в моторно превозно средство. В ЗДвП и ППЗДвП е предвидено, че тези лица пътуват с различни класове обезопасителни системи - според възрастта, ръста и теглото им (чл. 137в, ал. 2, вр. чл. 137б ЗДвП); че е забранено в моторните превозни средства от категории M1, N1, N2 и N3, които не са оборудвани със системи за обезопасяване, да се превозват деца под тригодишна възраст, а децата на възраст три и повече години и с ръст под 150 сантиметра трябва да се превозват като заемат седалка, която не е предна (чл. 137в, ал. 3). Забранено е и превозването на деца в система за обезопасяване на деца, обърната в посока, обратна на нормалната посока на движение на превозното средство, когато тя е закрепена на пътническа седалка, с предно разположена въздушна възглавница, освен ако възглавницата не е деактивирана (чл. 137в, ал. 5). За неизпълнение на задължението на водача на МПС да превозва деца, които са обезопасени чрез система, предвидена в закона, съобразена с тяхната възраст, тегло и височина и за нарушение на въведените изричните забрани при превоз на деца, е предвидена административно-наказателната му отговорност (чл. 183, ал. 4, т. 10 ЗДвП).

Нормативно установеното задължение на водача на МПС е преди да потегли с превозното средство да се убеди, че са осигурени всички условия за

безопасното превозване на пътниците (чл. 132, т. 2 ЗДвП, чл. 179, т. 2 ППЗДвП), без значение дали е длъжен да полага грижи за физическото развитие и здравето на малолетното дете като родител или лице, упражняващо надзор и без значение дали в автомобила се намира и друго лице, упражняващо надзор на детето. По отношение на малолетни пътници водачът дължи завишена грижа - ако са лица до 3 години - да не ги превозва без автомобилът му да е оборудван със съответната обезопасителна система и детето да е поставено в нея при спазване на техническите правила на производителя, а ако са лица над 3 години и под 150 см - да не ги вози на предна седалка и да осигури тяхното обезопасяване чрез одобрената и съответна на теглото и височината им обезопасителна система.

Законодателят е предвидил конкретни и завишени изисквания към водача на МПС при превозването на малолетни лица, като целта е да се натовари със задължения лицето, което има контрол над дейността (управление на МПС) и над обстоятелствата, възникващи във връзка с тази дейност. Такива изисквания към малолетния пътник не са предвидени.

В подкрепа на горния извод е и обстоятелството, че системата за обезопасяване, съответна на възрастта и теглото, респективно ръста на детето, следва да бъде монтирана в автомобила в съответствие с техническите инструкции и да бъде осигурена правилна от техническа гледна точка експлоатация (чл. 137г, ал. 2 ЗДвП). Законодателят е вменил задължение на водача да отговаря за изправността на моторното превозно средство, включваща и техническата изправност на предпазните колани (чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗДвП, вр. чл. 10, т. 6, б. „д“ ППЗДвП), респективно за правилния монтаж на обезопасителната система за деца, както пълен, така и непълен клас. Водачът е и лицето, което знае или е длъжно да знае дали автомобилът е оборудван с въздушни възглавници и дали въздушната възглавница е деактивирана, предвид забраната по чл. 137в, ал. 5 ЗДвП.

Когато водачът нарушава правилата за движение по пътищата и в резултат причинява ПТП, при което настъпва увреждане на необезопасения малолетен пътник, обстоятелството, че той е и родител или друго лице, упражняващо надзор на пострадалото малолетно дете или че като пътник в автомобила се вози лице, имащо такова качество, не води до извод за принос на пострадалия по чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Нарушението на чл. 137а – чл. 137в ЗДвП е част от противоправното поведение на делинквента, довело до настъпване на вредоносния резултат, а не бездействие на пострадалото малолетно лице, допринасящо за настъпването на вредите поради неупражнен родителски контрол. Намаляването на обезщетението на увреденото малолетно лице ще доведе до намаляване на отговорността на водача-делинквент за причинените вреди, които са в причинна връзка с неговото поведение – както с нарушенията на закона,

довели до настъпване на ПТП, така и с неизпълнението на задължението да не превозва дете без надлежно обезопасяване, необходимо да не пострада или да пострада в по-малка степен. Да се приеме, че пострадалото малолетно лице има принос за вредоносния резултат, тъй като се е самоувредило, е в противоречие с целта на закона - завишена грижа за предпазване на децата и осигуряване на техния живот и здраве при превозването им с МПС, както и с принципа, заложен в чл. 45 ЗЗД - за отговорност на делинквента за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането.

В този смисъл, когато при ПТП е пострадало малолетно лице, пътуващо в МПС, управлявано от делинквента, без използване или без правилно използване на обезопасителна система в нарушение на чл. 137в от Глава II, Раздел XXV ЗДвП, дори да се докаже, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем при правилното използване на обезопасителната система, не е налице поведение на пострадалото малолетно лице или на лицето, под чийто надзор се намира то, намиращо се в причинно-следствена връзка с вредоносния резултат. Налице е поведение на водача на МПС, който наред с нарушенията на закона, довели до настъпване на ПТП, е в неизпълнение и на задълженията си да обезопаси малолетния пътник (липса, неправилен монтаж или повредена обезопасителна система; монтаж на система, несъответна на възрастта и теглото на детето и др.). Тези действия и бездействия на водача в тяхната съвкупност съставляват неговото противоправно и виновно поведение, довело до настъпване на вредата, за което като делинквент дължи обезщетение съгласно чл. 45 ЗЗД.

Причинената при пътнотранспортно произшествие вреда на малолетно лице може да бъде съставомерен резултат по смисъла на чл. 342 и сл. НК, когато медико-биологичните характеристики на увреждането покриват признаците на средна или тежка телесна повреда или когато е причинена смъртта му. Настъпването на общественоопасните последици е възможно да е в причинно-следствена връзка едновременно от допуснати от водача на МПС нарушения на правилата за движение по пътищата при неговото управление и от неизползването или неправилното използване на обезопасителни системи в нарушение на Глава II, Раздел XXV от ЗДвП. Обстоятелството, че пострадалото малолетно дете, пътуващо в автомобила, управляван от подсъдимия, без използване или при неправилно използване на обезопасителна система, в нарушение на чл. 137в от Глава II, Раздел XXV от ЗДвП, не допринася за настъпването на вредите, следва да се има предвид от наказателния съд при определяне на обезщетението за вреди от престъплението, в случай на приет граждански иск в наказателния процес, като размера на обезщетението не следва да се намалява на това основание. Тъй като само съпричиняването на вредоносния резултат от пострадалия може да се цени като смекчаващо отговорността обстоятелство при определяне на вида и размера

на наказанието на подсъдимото лице, то липсата му не следва да се отчита при индивидуализацията на наказанието.

Принос на пострадалото малолетно дете за вредоносния резултат ще е налице само, когато се установи, че неизползването на обезопасителната система или неправилното ѝ използване към момента на ПТП, което е допринесло за настъпването на вредите или за техния по-голям обем, е резултат от действие на малолетното лице, извършено след действията по обезопасяване. В този случай, въпреки изпълнението на задълженията на водача на автомобила да се убеди, че са осигурени всички условия за безопасно превозване на пътниците, включително да упражни надзор за обезопасяване на малолетното дете, съгласно императивните разпоредби на чл. 137в ЗДвП, е налице допълнителен факт - действие на малолетното лице, водещо до неизползване или неправилно използване на обезопасителната система в момента на увреждането. Това действие допринася за вредоносния резултат (за неговото настъпване или по-голям обем), поради което е налице основание за намаляване обезщетението на пострадалия съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Когато се установи, че неизползването или неправилното използване към момента на ПТП на обезопасителната система, което е допринесло за настъпването на вредите или за техния по-голям обем, е резултат от виновно действие или бездействие на трето лице - родител или друго лице, упражняващо надзор над малолетния, не е налице основание по чл. 51, ал. 2 ЗЗД за намаляване на обезщетението, дължимо се на пострадалото дете. В този случай увреждането му е причинено в резултат на виновното поведение както на водача, причинил ПТП, така и на третото лице, което ненадлежно е упражнило надзора и/или не е положило дължимата грижа за обезопасяването и опазването на пътуващото с него малолетно дете (аргум. от чл. 125, ал. 1 и ал. 3 СК и от чл. 47, ал. 2 ЗЗД), т.е. увреждането на детето е причинено от неколцина по смисъла на чл. 53 ЗЗД и те отговарят солидарно за целия размер на обезщетението, дължимо се на недееспособния правен субект. Вътрешните отношения между неколцината делинквенти се уреждат по правилата на чл. 127 ЗЗД като се отчита обективният принос на всеки от тях, без с това да се засяга правото на пострадалото дете да получи пълния дължим размер на обезщетението. Когато в резултат на ПТП е причинена смъртта на малолетния и някой от делинквентите (водачът, родителят или лицето, упражняващо надзор) попада в кръга лица, имащи право на обезщетение, също се отчита неговият обективен принос за настъпването на смъртта на детето, при определяне размера на дължимото се на него обезщетение.

По изложените съображения Общото събрание на съдиите от Наказателната, Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд на Република България

Р Е Ш И :

Пострадалото малолетно дете, което пътува в МПС, управлявано от делинквента без използване или при неправилно използване на обезопасителната система в нарушение на чл. 137в от Глава II, Раздел XXV от Закона за движението по пътищата, не допринася за настъпването на вредите съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, дори и да е доказано, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем при правилно използване на обезопасителната система.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

МИМИ ФУРНАДЖИЕВА (п)

ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ОТДЕЛЕНИЯ:

ЕМИЛИЯ ВАСИЛЕВА (п)

СНЕЖАНКА НИКОЛОВА – *не може да бъде положен подпис поради пенсиониране*

АНТОАНЕТА ДАНОВА (п)

МАРИЯ ИВАНОВА (п)

ДИЯНА ЦЕНЕВА (п)

ВЕСКА РАЙЧЕВА (п)

КРИСТИЯНА ГЕНКОВСКА (п)

ЧЛЕНОВЕ:

1. ПЛАМЕН СТОЕВ (п)	21. БОЯН БАЛЕВСКИ (п)
2. РУЖЕНА КЕРАНОВА (п)	22. МАРГАРИТА ГЕОРГИЕВА (п)
3. СВЕТЛАНА КАЛИНОВА (п)	23. РОСИЦА БОЖИЛОВА (п)
4. ГЪЛЪБИНА ГЕНЧЕВА (п)	24. ДРАГОМИР ДРАГНЕВ (п)
5. МАРИО ПЪРВАНОВ (п)	25. КОСТАДИНКА НЕДКОВА (п)
6. КАМЕЛИЯ ЕФРЕМОВА (п)	26. ГЕНИКА МИХАЙЛОВА (п)
7. ЕМИЛ ТОМОВ (п)	27. РУМЕН ПЕТРОВ (п)
8. АЛБЕНА БОНЕВА (п)	28. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ (п)
9. БОНКА ДЕЧЕВА (п)	29. ДАНИЕЛА СТОЯНОВА (п)
10. БИЛЯНА ЧОЧЕВА (п)	30. ГЕРГАНА НИКОВА (п)
11. ЖИВА ДЕКОВА (п)	31. АННА БАЕВА (п)
12. КАМЕЛИЯ МАРИНОВА (п)	32. ВЕРОНИКА НИКОЛОВА (п)
13. ЗДРАВКА ПЪРВАНОВА (п)	33. НИКОЛАЙ МАРКОВ (п)
14. ТЕОДОРА ГРОЗДЕВА (п)	34. ПЕТЯ ШИШКОВА (п)
15. ТЕОДОРА СТАМБОЛОВА (п)	35. МАЯ ЦОНЕВА (п)
16. ВЕЛИСЛАВ ПАВКОВ (п)	36. ВАЛЯ РУШАНОВА (п)
17. ВЕСЕЛКА МАРЕВА (п)	37. ХРИСТИНА МИХОВА (п)
18. БОРИС Р. ИЛИЕВ (п)	38. ГЕНОВЕВА НИКОЛАЕВА (п)
19. БОНКА ЙОНКОВА (п)	39. ВАНЯ АТАНАСОВА (п)
20. БОЯН ЦОНЕВ (п)	40. АЛЕКСАНДЪР ЦОНЕВ (п)

41. КРАСИМИРА МЕДАРОВА (п)
42. НЕВЕНА ГРОЗЕВА (п)
43. НАДЕЖДА ТРИФОНОВА (п)
44. РОЗИНЕЛА ЯНЧЕВА (п)
45. ЕМИЛИЯ ДОНКОВА (п)
46. ФИЛИП ВЛАДИМИРОВ (п)
47. ДЕНИЦА ВЪЛКОВА (п)
48. МАДЛЕНА ЖЕЛЕВА (п)
49. АНЖЕЛИНА ХРИСТОВА (п)
50. ВАСИЛ ХРИСТАКИЕВ (п)
51. ГАЛИНА ИВАНОВА (п)
52. ДЕСИСЛАВА ДОБРЕВА (п)
53. ЗОРНИЦА ХАЙДУКОВА (п)
54. ДАНИЕЛ ЛУКОВ (п)
55. ВЕСИСЛАВА ИВАНОВА (п)
56. СВЕТЛА БУКОВА (п)
57. ВИОЛЕТА МАГДАЛИНЧЕВА (п)
58. КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ (п)
59. ПЛАМЕН ДАЦОВ (п)
60. ИВАН СТОЙЧЕВ (п)
61. ТАНЯ ОРЕЩАРОВА (п)
62. МИЛЕНА ДАСКАЛОВА (п)
63. СОНЯ НАЙДЕНОВА (п)
64. ЗЛАТИНА РУБИЕВА (п)
65. НИКОЛАЙ ИВАНОВ (п)
66. БИСЕРА МАКСИМОВА (п)
67. ХРИПСИМЕ МЪГЪРДИЧЯН (п)
68. ЕЛИЗАБЕТ ПЕТРОВА (п)
69. МАРИЯ ХРИСТОВА (п)
70. ДЕСИСЛАВА ПОПКОЛЕВА (п)
71. БОРИС Д. ИЛИЕВ (п)
72. НЕВИН ШАКИРОВА (п)
73. ДЖУЛИАНА ПЕТКОВА (п)
74. ИВО ДАЧЕВ (п)
75. ИВАНКА АНГЕЛОВА (п)
76. ИВО ДИМИТРОВ (п)
77. ЕЛЕНА АРНАУЧКОВА (п)
78. АТАНАС КЕМАНОВ (п)
79. КРАСИМИР МАШЕВ (п)
80. МАРИЯ БОЙЧЕВА (п)
81. НАТАЛИЯ НЕДЕЛЧЕВА (п)
82. ДИАНА КОЛЕДЖИКОВА (п)
83. РАДОСТ БОШНАКОВА (п)
84. ДОРА МИХАЙЛОВА (п)
85. ВЛАДИМИР АСТАРДЖИЕВ (п)
86. ТАТЯНА КОСТАДИНОВА (п)
87. ДИЛЯНА ГОСПОДИНОВА (п)
88. МИРОСЛАВА КАЦАРСКА (п)
89. НИКОЛА ЧОМПАЛОВ (п)